

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Ek/1487/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119382828
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Bukový
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119382828.2

Uznesenie

V exekučnej veci oprávneného: L. B., M.: X.X.XXXX, E. L.. G. XXX/XX, XXX XX U., zast. Mgr. Martin Hurtiš, Matice Slovenskej 17, 971 01 Prievidza, IČO: 50864611 proti povinnému: L. S., M.: X.XX.XXXX, T.W. XXX/X, XXX XX M. D. o výživné s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Vladimír Kliniec, o sídlom exekútorského úradu Hollého 1/417, 97101 Prievidza, pod sp. zn. 431 Ex 346/19, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa §61l ods.3 Exekučného poriadku v celom rozsahu **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 05.10.2019, podaným prostredníctvom súdneho exekútora, domáhal voči povinnému vykonania exekúcie za účelom vymoženía zameškaného výživného na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 6P/21/2015, ktorý bol vydaný dňa 01.07.2015 a nadobudol právoplatnosť dňa 07.07.2015 a vykonateľnosť dňa 06.07.2015. Poverením č. 6117243087.1 poveril súd vykonaním exekúcie dňa 07.10.2019 súdneho exekútora JUDr. Vladimír Kliniec.

2. Povinného otec dňa 9.01.2020 doručil súdu podanie, v ktorom namietal exekúciu. Povinné podanie neobsahovalo splnomocnenie na zastupovanie povinného a bolo doručené v listinnej podobe. Súd podanie preposlal súdnemu exekútorovi. Povinný osobne dňa 10.1.2020 prostredníctvom úradného záznamu do zápisnice podal dňa 10.01.2020 u súdneho exekútora Námiety voči exekúcii č.k. 14Ek/1487/2019. Vo svojom podaní uviedol, že má vedomosť, že jeho syn Milan Krištof, nar: 3.2.1999 ukončil Strednú odbornú školu T. Vansovej v Prievidzi dňa 31.08.2018 a Strednú odbornú školu v Handlovej navštevoval od 01.09.2019 do 11.10.2019. Ako dôkaz svojich tvrdení priložil potvrdenie o návšteve škôl oprávneného. Na základe vyššie uvedených skutočností, žiadal exekučné konanie ukončiť, pretože nemá v tomto prípade povinnosť platiť výživné. Uviedol ešte, že posledné výživné zaplatil za mesiac september 2018 a všetky mesiace predtým ma zaplatené.

3. Oprávnený sa k návrhu na zastavenie exekúcie povinného nevyjadril.

4. Súdny exekútor predložil návrh na zastavenie povinného dňa 31.10.2020.

5. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie a výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2)

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

6. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa ods. 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh ma odkladný účinok.

7. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

8. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorené, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

9. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

10. Podľa § 62 ods. 2,3 ZoR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima a nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

11. Podľa § 62 ods. 5 ZoR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 65 ods. 1 ZoR ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

13. Podľa § 76 ods. 1 ZoR výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

14. Podľa § 78 ods. 1 ZoR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

15. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

16. Podľa čl. 8 zákona 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

17. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku.

18. Vo vykonávacom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v

základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek meniť na tomto rozhodnutí, príp. ho akokoľvek vecne preskúmať.

19. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie mal povinný voči oprávnenému neuhradený dlh vyplývajúci z exekučného titulu. Súd konštatuje, že exekúcia ako aj exekučné konanie sa začali dôvodne.

20. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR (Rozsudok Najvyššieho súdu č.k. 5 Cdo/217/2010 zo dňa 26.01.2012) vyplýva priamo zo zákona (zákonná vyživovacia povinnosť) a nie až na základe rozhodnutia súdu. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom trvá dovtedy, kým deti (aj po dosiahnutí plnoletosti) nie sú schopné samy sa živiť. Súd rozhodne o vyživovacej povinnosti iba vtedy, pokiaľ ju rodičia neplnia dobrovoľne alebo sa nedohodnú na jej plnení. Preto je potrebné, aby súd, ktorý rozhodol o výživnom dieťaťa, vždy stanovil začiatok plnenia vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, a to ku dňu, kedy rodič prestal dobrovoľne plniť. Tým súd však vyživovaciu povinnosť nezakladá, pretože tá vzniká zo zákona, ale iba ju deklaruje; povinnosť plniť výživné odo dňa, od ktorého rodič prestal dobrovoľne plniť. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa, ktoré sa zabezpečuje samostatne výrokom súdu. Pri určovaní výšky výživného a začiatku plnenia vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu prihliadne na dobrovoľne uskutočnené plnenie. V exekučnom konaní je však situácia diametrálne odlišná. Úlohou exekučného konania je zabezpečiť nútený výkon súdneho alebo iného rozhodnutia aj proti vôli povinného. Je na povinnom, aby predložil súdu návrh na zastavenie exekúcie a ozrejmil súdu všetky skutočnosti ku dňu podania tohto návrhu, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie, a pre exekučné konanie, a samotnú exekúciu vedenú u povereného súdneho exekútora sú relevantné plnenia až po vykonateľnosti exekučného titulu podľa jeho výrokov.

21. Spravidla súd určí vyživovaciu povinnosť tomu rodičovi, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Sústavná a dôsledná starostlivosť o výživu dieťaťa je súčasťou rodičovských práv a povinností. Všeobecná úprava rodičovských práv a povinností pre prípad, že rodičia spolu nežijú, je obsiahnutá v § 36 ods. 1 ZoR. V zmysle tejto úpravy ak sa rodičia nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností. Dohoda je možná v rámci súdneho konania. Ustanovenie pokrýva všetky prípady, keď rodičia spolu nežijú, a to či už počas manželstva, alebo mimo neho.

22. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.). Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal.

23. Súd preskúmaním návrhu povinnej na zastavenie exekúcie konštatuje, že tento bol podaný v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote v zmysle ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, a takto podaný návrh má odkladný účinok. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie žiadal zastaviť exekúciu, pretože nemá povinnosť platiť výživné z dôvodu ukončenia denného stredoškolského vzdelania oprávneného. Uviedol, že posledné výživné zaplatil za mesiac september 2018 a mesiace predtým má zaplatené. Súd vzhľadom na vyššie uvedené uvádza, že ukončenie denného štúdia na strednej škole dieťaťa nezakladá automaticky zánik vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu. Vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu trvá dovtedy, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť a uspokojovať svoje potreby. Navyše v tomto prípade bola vyživovacia povinnosť určená súdnym rozhodnutím, konkrétne Rozsudkom Okresného súdu sp.zn. 6P/21/2015 zo dňa 1.7.2015. Z tohto dôvodu, je nevyhnutné, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť v zmysle ustanovenia § 78 ods.1 Zákona o rodine. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal zrušenie vyživovacej povinnosti voči oprávnenému súdnym rozhodnutím. Ku povinným namietanej skutočnosti, že posledné výživné uhradil za mesiac september 2018 a všetky mesiace predtým má uhradené, súd uvádza, že nepredložil súdu žiadne relevantné dôkazy podporujúce tvrdenie povinného.

24. Súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia zákona, u ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti musí súd konštatovať, že povinný nepredložil relevantný dôkaz na základe ktorého, by exekúcia proti nemu vedená mohla byť zastavená. Súd konštatuje, že oprávnený sa v exekučnom konaní domáha len toho, čo mu priznáva právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby vo veci mohlo byť vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

25. Oprávnený si v súvislosti s vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil trovy. Povinný si neuplatnil trovy v súvislosti s Návrhom na zastavenie exekúcie. Súd preto o trovách samostatným výrokom nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.